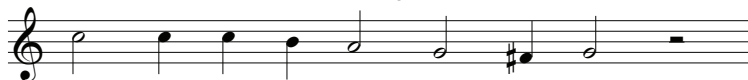

39 szöveg: Th. de Bèze, 1525 | fordítás: Szenci Molnár A.
dallam: L. Bourgeois, Genf, 1551

Kiemelt versek: 3-5., 8.

1. Szí - vem-ben el - vé - ge-zém, és mon-dám:

Hogy ma - gam meg - tar - tóz - tat - nám,

Hogy nyel-ve-m o - lyan szót nem ej - te - ne,

Mely én - ne - kem bút szer - ze - ne,

Én szám-ra e - rős fé - ket ve - tet - tem,

Míg a hit - len áll e - lőt - tem.

2. Én, mint a néma, veszteg hallgaték,
Még a jóról sem beszélék,
Sőt, fájdalmam is titkolnom kellett,
Min sérelmem növekedett;
Ég vala szívem, hogy meggondolám,
Feltüzesedvén ezt mondtam: